

Tinh thần Thiếu Sinh Quân

Bài này không phải là tài liệu tham khảo về sự hình thành của một quân trường kỳ cựu bậc nhất của QL/VNCH, mà chỉ là một thoáng nhớ lại những ngày theo học trường TSQ Vũng Tàu.

Dù thời gian học có dài ngắn khác nhau, nhưng truyền thống TSQ là hành trang mang ra đơn vị phục vụ trong các quân binh chủng thì không khác. Cái phong thái của một quân nhân trẻ khi trình diện đơn vị quả thực nó không giống với những người lính các quân trường khác, khiến các đơn vị trưởng nhận ra ngay đó là sự điềm tĩnh và tự tin.

Nếu nói truyền thống nó có vẻ trừu tượng, giản dị hơn là cái máu TSQ trong người. Có thể mọi người muốn biết TSQ được dạy dỗ cái gì, như thế nào và học cái gì? Thì xin thưa, trường TSQ cũng học Văn hóa như các trường công lập khác theo chương trình của Bộ Quốc Gia Giáo Dục, không được miễn trừ hoặc ưu đãi nào. Thêm vào đó là một chương trình huấn luyện quân sự.

Mỗi năm có khoảng 128 giờ học Quân sự, chính yếu là học cơ bản thao diễn và tập diễn hành hay quân phong, quân kỷ. Khi học tới bậc trung học đệ nhị cấp, từ lớp đệ tam (lớp 10) sẽ học thêm về tháo ráp vũ khí cá nhân.

Trước năm 65 các TSQ đến 18 tuổi, sắp ra trường mà không đậu Tú Tài 1 thì sẽ được học khóa CC1, và CC2 ngay tại trường. Ra trường sau 9 tháng thì được mang Trung sĩ. TSQ được nuôi ăn học theo chế độ nội trú từ 10 cho đến 18 tuổi, tuy nhiên đến tuổi 18 mà TSQ nào còn đang theo học các lớp dự thi tú tài 1 hay tú tài 2 sẽ được lưu giữ cho đến khi tốt nghiệp trung học. Hàng năm, TSQ cũng được 2 tháng nghỉ hè về với gia đình. Nếu vì lý do gì không thể, hay không muốn nghỉ hè thì ở lại trường.

Những năm sau 65 thì TSQ chỉ được học khóa CC1 và ra trường đi các đơn vị, sau đó phải theo học khóa CC2 tại các Trung Tâm Huấn Luyện.

Những ưu đãi dành cho TSQ, như trước năm 62, TSQ sau khi ra trường nếu đậu Tú Tài 2 thì được miễn thi nhập trường nếu muốn theo học các trường Đại Học Quân Y, Đại Học Sư Phạm mà.

Thời gian này kéo dài không lâu, theo lời một số đàn anh thì anh cả của TSQ muốn tất cả TSQ đều phải là những quân nhân chuyên nghiệp, phục vụ quân đội và quốc gia. Do đó các TSQ tốt nghiệp Tú tài 2 sẽ gia nhập các trường Võ Bị Quốc Gia Đà Lạt, trường Sĩ quan Hải quân, trường Đại học Chiến tranh Chính Trị Đà Lạt, và trường Sĩ quan không quân. Tất cả đều được miễn thi tuyển. Những TSQ có tú tài 1 sẽ theo học trường Võ Bị Thủ Đức.

Trường TSQ nổi tiếng học giỏi và tỉ số thi đậu cao nhất toàn quốc, từ các bằng Trung học, Tú Tài 1, Tú Tài 2, luôn đạt kết quả trên 80%. Dẫn chứng cho sự kiện này là có rất nhiều TSQ qua các kỳ thi đã đạt điểm ưu, và tối ưu. Trong số này có CTSQ Phạm Huy Hy đã đậu tối ưu trong 9 cái ưu toàn Quốc, sau này có Lý công Pầu cũng đậu ưu.

Những giờ học Quân Sự đầu tiên bắt đầu bằng Bảy Điều Giáo Lệnh của Quân Đội và 14 Điều Tâm Niệm. Do đó tuổi trẻ được cảm nhận vai trò và bổn phận của người quân nhân, hình thành những đức tính nhân bản và trung thành với Dân Tộc qua điều sự khẳng định: Luôn luôn nêu cao danh dự của Quân Đội, Hy Sinh vì Dân Tộc, Trung Thành với Tổ Quốc, khác với quân đội CSVN là Trung với Đảng.

Tổ Quốc, Danh Dự, Trách Nhiệm thì bất cứ quân nhân nào cũng cũng biết, nhưng chắc ít có người lính nào thuộc nằm lòng 14 điều tâm niệm như các TSQ/QLVNCH. Bất chợt cán bộ hỏi mà không trả lời được là bị hít đất nhảy xôm, đôi khi còn bị “phát” một cách rất truyền thống và thường thấy của trường TSQ, là bị quất roi vào mông. Cách nhớ của TSQ cũng rất đặc biệt, chỉ học 1 chữ là biết tất cả: Trình, Tác, Kỹ, Chi, Thành, Chiến, Học. Chuyên, Quý, Yêu, Say, Giữ, Trọng, Không(*).

Chương trình học được sắp xếp theo một thời khóa biểu chặt chẽ từng giờ: Sáng 5 giờ chuông báo thức; 5 tới 7 giờ, vệ sinh cá nhân

tập thể dục, điễm tâm; 7-11 giờ, học buổi sáng; 11-12.30, giờ ăn trưa; 12.30 đến 2, nghỉ trưa; 2- 4.30 giờ, học buổi chiều; 4.30 đến 6 giờ chiều, học Tae kwon do; 6 - 7.30 PM, ăn tối; 7.30 - 9.30 PM, tự học văn hóa; 10 giờ tối, đi ngủ (thời gian biểu có thể không hoàn chỉnh vì thời gian quá xa, và thay đổi theo quan niệm từng Chi Huy Trưởng).

Ngoài chương trình huấn luyện khá dày đặc và chắc chẻ, tôi thứ Tư được xem phim tại hội trường, sáng Chúa nhật được đi phố tụt.

Những môn học Văn hóa gồm Việt văn, Toán (Hình học, Đại số), Lý, Hóa, Sử, Địa, Vạn vật, Anh văn, Pháp văn, Công Dân Giáo Dục, Vẽ, Nhạc. Đến lớp Đệ nhất phải học thêm môn Triết học.

Nhìn qua thời biểu thì đơn giản, nhưng người TSQ được đào tạo rất công phu, vừa kỷ luật sắt lại vừa tình cảm, nó ôm ấp đầy đủ tình phụ mẫu, huynh đệ, qua hình ảnh Chi huy trưởng, cách xử thế của các thầy, các cán bộ CTSQ, và đặc biệt tình thương yêu chăm sóc của bà Nguyệt, không chỉ là một y tá mà là một bà mẹ trong lòng của mọi TSQ. Được dạy dỗ từ miếng ăn giấc ngủ, đến cách hành xử theo đạo lý Đông phương với Ngũ thường, mà điển hình là trên huy hiệu mang 3 chữ: Nhân, Trí, Dũng, cho nên, người TSQ đều có phong cách giống nhau, từ lời ăn, tiếng nói, đến cách đi đứng, nhìn qua đã biết ngay nơi xuất thân.

Còn nhớ thầy Đào văn Tổ luôn nhắc nhở: Tự do người khác là giới hạn tự do của mình. Thầy Phạm văn Việt thì nhấn nhủ: “có chí thì nên”, hoặc “hàm huyết phún nhân, tiên ô tự khẩu.” Nhất là sau các trận đòn rướm máu, xuống bệnh xá thì được bà Nguyệt xúc thuốc võ về an ủi: “cha mẹ thương con cho roi cho vọt”. Học Taekwondo thì được dạy là không bao giờ sử dụng Taekwondo, trừ trường hợp tự vệ, bảo vệ Tổ Quốc và kẻ yếu.

Những TSQ sắp ra trường sẽ được tổ chức đi thăm các quân trường, hầu có thể chọn theo sở thích trong tương lai. Ngoài ra, nhiều sĩ quan đàn anh có dịp nghỉ phép là ghé về trường, như trở lại thăm gia đình, và cũng hướng dẫn em những kinh nghiệm thực tế tại các đơn vị hay tại chiến trường.

Mãi hôm nay tôi còn nhớ một người đàn anh đã nói: Nếu phải chọn lựa thì hãy để cho người ta ghét, đừng để cho người ta khinh.

Nhất là vạn sự khởi đầu nan, cho nên trong trận đầu tiên các em phải đứng thẳng người mà xung phong, nhớ đưa cánh tay trái vẫy quân, nhờ gậy tay thì còn tay phải không sao. Sau trận này (nếu có chết cho dù nằm cũng chết) thì không ai để cho em đứng mà người ta sẽ chần đạn cho em. Sau khi đi học, các cán bộ sẽ khám phòng, khám giường, khám tủ. Nếu không ngăn nắp sẽ bị cúp phép cuối tuần, hoặc phạt dã chiến.

Về Văn Hóa, em nào không đạt được điểm tối thiểu phải học thêm thứ Bảy hoặc cuối năm phải ở lại lớp. Về thể thao, gồm đủ các môn từ bóng đá, bóng rổ, bóng chuyền, bóng bàn, leo dây, ném tạ, nhảy cao, nhảy dài, xà ngang, xà dọc, chạy điền kinh, mà đa số đều yêu thích, nên thể chất người TSQ rất rắn chắc. Nhất là hằng năm phải chích một mũi thuốc ngừa TAB, phải ăn cháo và nằm liệt giường vì thuốc hành. Nhưng sau đó nhờ nó mà ăn ngon ngủ kỹ, nước da sạm đen, bắp thịt rắn rỏi, nó tẩy đi vết thương sinh trên khuôn mặt.

Tôi tự hào mình được theo học trường TSQ, mà mỗi sáng thứ Hai đứng nghiêm chào cờ và hát vang Quốc Ca: “Đồng lòng cùng đi hy sinh tiếc gì thân sống. Làm sao cho núi sông từ nay luôn vững bền”. Tôi thấy mình rung động và cảm nhận có trách nhiệm với Tổ Quốc.

Cũng nên so sánh với bài Quốc ca của Cộng Sản: “Thề phanh thây uống máu quân thù”. Sắt máu quá, nên đến năm 1959 chúng đổi lại là “đường vinh quang xây xác quân thù, cờ pha máu chiến thắng mang hồn nước...” Cho dù chỉnh sửa cách nào, người CS chỉ có sắt máu và hận thù, mà không có Tổ Quốc, Dân Tộc.

Trái lại TSQ được đào tạo với tinh thần nhân bản, trung kiên với lý tưởng, biết tự trọng, có ý thức tinh thần trách nhiệm, không làm hổ danh Quân Lực VNCH, trải qua chiều dài lịch sử với bao thăng trầm.

Các TSQ là những người lính chuyên nghiệp, không tham gia chính trị, như các cuộc đảo chính chính lý, đưa quốc gia dân tộc đến chỗ hỗn loạn, như một số các tướng lãnh đảo chánh đã đưa Đất Nước đến chỗ tối tăm, tụt hậu. Mà hậu quả hôm nay dân Việt đang quần quai rên xiết, đau khổ dưới bàn tay sắt CS, sắp mang họa nô lệ, vì CS theo giặc ngoại xâm, ác với dân.

Thử tưởng tượng nếu không có các xáo trộn chính trị dẫn đường đưa đến sự thôn tính miền Nam của bọn CS, thì ngày nay chúng ta

đã chấp cánh bay xa, vì trước năm 63 chúng ta đã vượt qua Nam Hàn, Thái Lan, Mã lai, Indonesia trên mọi phương diện. Vậy mà hôm nay chúng ta còn tụt hậu sau cả Lào, Campuchia...

Đau thương này TSQ cũng cùng chung trách nhiệm, và ngày nay TSQ vẫn canh cánh bên lòng nghĩ đến Tổ Quốc Dân Tộc.

_____ (*) Trình diện đẹp, Tác xạ hay, Kỹ luật nghiêm, Chỉ huy khéo, Thành tích nhiều, Chiến đấu hăng, Học tập tốt, Chuyên môn giỏi, Quý mến dân, Yêu đồng đội, Say nhiệm vụ, Giữ bí mật, Trọng quân trang, Không hàng địch.

CTSQ 2000.

Thơ

Sao băng

*(Kính dâng lên hương
hồn Anh Ba, C/TSQ, Cựu
Thiếu tướng Hoàng Văn
Lạc, vừa ra đi ...)*

*Trời vào đêm,
Ngàn ngôi sao lấp lánh.
Chợt lóe trên bầu trời,
Một vì sao ... Đổi ngôi.*

*Lắng nghe một lần thôi.
Lời thủ thào trong gió:
"Hãy sống tốt với nhau,
Như hôm nay ngày cuối"*

*Lời Anh vẫn còn đó.
Giờ hồn Anh lên cao.
Lẻ loi trời Đông giá,
Bao nước mắt tuôn trào.*

*Ngâm ngùi tiễn bước Anh xuôi
Về nơi miền viễn, nhiều lời tiếc thương.
Tức nay trên vạn nẻo đường
Vì sao Bắc Đẩu ... Hết vương bụi trần...*

*Rockford, Illinois, USA
27/2/2014
An Nguyen*